

МЕТРОПА

Газета Малинської загальноосвітньої школи I-III ступенів №6

Виходить
з лютого 1998 р.

93

Четвер
29 травня 2014р.

Останній дзвоник кличе у самостієне життя

Школярики, школярики.
Вже ростом немалі.
Вони тієї осені 2003 року
У перший клас прийшли.

До них всі посміхалися,
Дорослі й школярі.
Вони ж про все читали
В своєму букварі.
Про справжню дружбу щирю,
Про школу, рідний дім
Школярики писали
У зошиті своїм.

Як довго ми чекали цього
часу,
Коли дзвінок останній
продзвенить,
Й для нас, для одинадцятого
класу,
Настане урочиста і важлива
мить.
І от настав шкільний останній
ранок –
Святково, сумно і тривожно
на душі,
Ви школярами бачите
сьогодні нас востаннє,
Шановні, милі, добрі вчителі.

Останній дзвоник кличе у самотнє життя

30 травня пролунає останній дзвоник. Особливим, радісним і святковим цей день буде для випускників. Адже, їм настала пора прощатися зі шкільною партою, таким милим і неповторним дитинством і вирушати у самотнє доросле життя. Святково одягнені вийдуть на урочисту лінійку в останній раз шість випускниць, шість чарівних грацій, шість панянок у супроводі класного керівника Грищенко Тетяни Петрівни. Для них прозвучить останній дзвінок...

А потім- випускний вальс, перші звуки якого пролунають 31 травня, щойно почне вечоріти. Всю ніч випускники проведуть своє дитинство, шкільне дитинство, з однокласниками, а ближче до світанку підуть зустрічати сонце. І це — надзвичайно символічно, адже того дня насправді сходитиме сонце їх дорослого, самотнього життя, і в очах кожного з цих вчорашніх дітей з'явиться тінь задуми і легкого жалю за тим, що вже минулося, а разом з тим — радість за день завтрашній,

що обов'язково подарує багато нового і цікавого, будуть нові успіхи, звершення, зустрічі та події... Власне, для тих, хто планує вступати до ВНЗ, найближчими днями розпочнеться ще один етап —зовнішнє незалежне оцінювання, яке і поставить їм перші серйозні життєві оцінки.

Щиро бажаємо всім випускникам успіхів та обов'язково досягнути поставленої перед собою мети!

!

Свою діяльність ми розпочали у 2003 році зі здобуття основ читання, рахунку, правопису. До кінця року вони були здобуті, про що свідчить зроблений в букварі напис одного з першокласників «Вовка дурак».

Хто цей загадковий Вовка виявити так і не вдалося.

А що відрізняє першокласника від усіх школярів?

Маленький зріст і великий портфель.

Один учень і родичів куча.

Радісна посмішка і беззубий рот.

Зуби сиплються дощем,

Значить, в школу ми ідем!

Останній дзвоник кличе у самотнє життя

Тисячі днів ми прокидалися, не додивившись найзвабливіших снів, і йшли знайомою стежкою до школи.

Сотні контрольних та лабораторних ми виконали поки настав цей день!

А скільки хвилюючих подій прийшлося пережити?!

І шкільна дружба, і перше шкільне кохання...

Минуть роки, а ми все життя згадуватимемо шкільного вчителя – вимогливого і по - батьківськи доброго.

«З шипшини троянди вирощує вчитель...» - сказав один мудрець. Так, це він, шкільний вчитель, навчав нас і першої літери, і вміти розуміти прекрасне, і палко любити рідну землю.

Низький уклін Вам вчителі!

**Хай красною буде учительська доля,
Щоб добре всім вам працювалося в школі.**

**Рятує хай ангел-спаситель всіх вас,
Щасливі й здорові Були щоб весь час.**

**Хай мрія прекрасна веде вас в життя,
Щоб ладилось все і велось до пуття.**

**Живе хай надія у ваших серцях,
Натхнення і творчість дає без кінця,
Не зникне хай віра в Казки й чудеса,
Хай будуть із вами Любов і Краса.**

Творчість наших випускників

Суспільство в якому я хочу жити

У кожній країні проживають різні народи.

Щось їх об'єднує, але однаковими люди не можуть бути. Кожен має свій характер, своє власне бачення світу.

Найчастіше говорять про суспільство тоді, коли мають на увазі окремий народ. Кожна країна чимось відрізняється від іншої, і суспільство, відповідно, також. І кожного народу свої звичаї, традиції. Для прикладу візьму німців і українців.

Німецьке суспільство славиться своєю гостинністю, відповідальністю до поставленої роботи. Вони люблять чистоту і порядок. Що ж мені найбільше подобається у німцях? Це те, що вони сприймають кожну людину як окремий індивідум. Вони знають, що люди різні, і, незважаючи на будь-які вади, поважають один одного. Це не лише стосується німців, ай усіх європейців..

Вони толерантні й завжди прагнуть до ідеалу, високих моральних цінностей людини.

Якщо говорити про українське суспільство, то слід пам'ятати, що якщо хтось не так подивиться або скаже лихе слово про волю і свободу цього народу, то потрібно чекати біди. Українці — вольовий народ, незалежний, найбільше вони люблять волю. Це для них головне.

Творчість наших випускників

Я навів для прикладу можливо, ще й американське. мене, в якому суспільстві я всього два народи, але ж Вони найбільше хочу жити, то над цим я які вони різні. Взагалі, підходять під ідеали людини: буду довго думати і не факт, людина може толерантність, повага до що взагалі дам відповідь. пристосуватися до будь- оточуючих. Але ж все-таки людина якого суспільства, влитися Але це не означає те, що може пристосуватися до в нього. Так само і я. Мені мені не хочеться жити серед будь-якого суспільства. Так все одно, в якому українців, серед свого рідног само і я. Авжеж, я маю товаристві жити. Я можу народу. Саме зараз, після симпатії до певних народів, пристосуватися до будь- подій, які відбулися в Києві, у але мені все одно, в якому яких видів суспільства. Криму і далі відбуваються в суспільстві жити. Чому? Можливо, тому що Одесі, Донецьку та інших

Владислав Осадчий
учень 9 класу

Суспільство моєї мрії

Суспільство — це люди і Люди повинні допомагати Потрібно викидати сміття відносини між ними, один одному. Один філософ в різні контейнери з невід'ємна частина нашого говорив: “Якщо люди не відповідними матеріалом: життя. Хтось може почувати будуть допомагати один скло-скло, пластик-пластик себе між людей як вдома, одному, то вони зникнуть з тощо. хтось, можливо, обличчя земного”У Це, напевне, було б відлюдкуватий і бажає майбутньому, сподіваюсь, суспільство моєї мрії, те, в проводити свій час на люди допомагатимуть один якому я хотів би жити. Але самоті. Проте рано чи пізно одному, будуть спілкуватись цього можна досягти лише людина прагнутиме з чистою мовою без слів- разом. Як казав китайський кимось поспілкуватися, паразитів, і без незензурних мудрець, дорога в тисячу адже спілкування — це слів. літ починається з першого життєво необхідна річ в Якщо всі люди набудуть кроку, тобто досягти цього житті кожного. таких рис, як доброта, можливо, починаючи з самого себе. Спочатку Я теж той, кому потрібно щедрість, гуманність — то потрібно виправити свої спілкування. Проте лише вони стануть добрішими помилки, а потім вказувати цього, є відносини між всім, а чуйні люди завжди на недоліки інших людей. людьми. Чим кращі підтримують кожного в на відносини, тим міцніше скрутну годину, як кажуть суспільство. На жаль, “поплакати можна другові в сучасне суспільство не плече”. Богданов Андрій
учень 9 класу

найкраще. Люди з Великою проблемою призириством ставляться сучасності є завдання шкоди один до одного. Це не природі і навколишньому правильно. середовищу.

